JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JEAN MISCHO
22 päivänä helmikuuta 2000 *

1. Euroopan yhteisöjen komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian hallitus ei ole noudattanut jäsenyysvelvoitteitaan, koska se on antanut 31.5.1994 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 332 koordinoidun tekstin 1 §:n 5 momentin ja 2 §:n säännökset — tämä asetus on muutettuna korvattu 30.7.1994 annetulla lailla nro 474 — sekä ENI SpA:n ja Telecom Italia SpA:n yksityistämisten yhteydessä "erityisvaltuuksia" koskevia asetuksia.

2. Vastaaja myöntää jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen.

3. Vastaaja vetoaa kuitenkin siihen, että asiassa on otettava huomioon se, että 4.5.1999 on annettu pääministerin asetus, joka sisältää määräyksiä 31.5.1994 annetun asetuksen nro 332 2 §:ssä tarkoitettujen erityisvaltuuksien käyttämisestä.

4. Uusi asetus täyttää vastaajan mukaan kaikki vaatimukset, joiden komissio katsoo johtuvan yhteisön oikeudesta. Asetuksessa nimittäin edellytetään, että "erityisvaltuuksia" on käytettävä kyseisten vaatimusten mukaisella tavalla eli etenkin yleistä etua koskevien pakottavien syiden vaatiessa sekä syrjimättömyys- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen.

5. Vastaajan mukaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen on siten katsottava lakanneen mainitun asetuksen antamisesta lähtien.

6. On kuitenkin muistutettava, että kuten Italian hallituskin myöntää, arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt jäsenyysvelvoitteitaan noudattamatta, otetaan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön [1] mukaan huomioon tilanne perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättymispäivänä.

7. Tämä määräaika oli tässä tapauksessa kaksi kuukautta, ja perusteltu lausunto on annettu tiedoksi 10.8.1998 päivätyllä kirjeellä. Määräaika on siten päättynyt kauan ennen pääministerin asetuksen antamista 4.5.1999. Yhteisöjen tuomioistuin ei siten voi ottaa huomioon edellä mainittua väi-

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — Ks. esim. asia C-200/88, komissio v. Kreikka, tuomio 27.11.1990 (Kok. 1990, s. I-4299).

tettä, eikä asiassa ole edes tarpeen tutkia komission vastausta, jonka mukaan mainitun asetuksen sisältö ei ole omiaan takaamaan riittävää oikeusvarmuutta.

8. Samasta oikeuskäytännöstä johtuu, että Italian hallitus pyrkii turhaan täsmentämään, että kyseisen asetuksen sisältö on toistettu 23.12.1999 annetussa talousarviolaissa ja että oikeusvarmuus olisi näin ollen täysimääräisesti turvattu ja velvoitteiden noudattamatta jättäminen olisi korjattu ilman pienintäkään epäilystä.

9. Tämä väite nimittäin kaatuu samaan seikkaan kuin edellinenkin väite.

10. Se, onko mainitun talousarviolain asianomaisia säännöksiä velvoitteiden noudattamatta jättämisen korjaamiseksi täydennettävä soveltamisasetuksella, joka ei sitä paitsi ole vielä tullut voimaan, on sen vuoksi merkityksetöntä, eikä se, että asianosaiset ovat riitauttaneet tämän kysymyksen, vaikuta asian lopputulokseen.

Ratkaisuehdotus

11. Tämän vuoksi esitän yhteisöjen tuomioistuimelle, että se hyväksyy komission kanteen, jossa vaaditaan toteamaan, että Italian hallitus ei ole noudattanut

— EY:n perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 43 artikla)

— EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja

— EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan (josta on tullut EY 56 artikla)

mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut 31.5.1994 annetun asetuksen (decreto-legge) nro 332 koordinoidun tekstin 1 §:n 5 momentin ja 2 §:n säännökset — tämä asetus on muutettuna korvattu 30.7.1994 annetulla lailla nro 474 — sekä ENI SpA:n ja Telecom Italia SpA:n yksityistämisten yhteydessä "erityisvaltuuksia" koskevia asetuksia.

12. Sen vuoksi esitän yhteisöjen tuomioistuimelle myös, että se velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.